

II

(Akty, ktorých uverejnenie nie je povinné)

KOMISIA

ROZHODNUTIE KOMISIE

zo 14. decembra 2004

o priamych daňových výhodách v prospech spoločností zúčastňujúcich sa na výstavách v zahraničí

[oznámené pod číslom K(2004) 4746]

(Iba taliansky text je autentický)

(Text s významom pre EHP)

(2005/919/ES)

KOMISIA EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, a najmä na jej článok 88 ods. 2 prvý pododsek,

so zreteľom na Dohodu o Európskom hospodárskom priestore, a najmä na jej článok 62 ods. 1 písm. a),

po vyzvaní zainteresovaných strán, aby predložili pripomienky v súlade s uvedenými článkami ⁽¹⁾,

keďže:

I. POSTUP

(1) Taliansko prijalo vládne nariadenie Decreto-Legge č. 269 z 30. septembra 2003, týkajúce sa „Disposizioni urgenti per favorire lo sviluppo e la correzione dell'andamento dei conti pubblici“ („DL 269/2003“) uverejnené v Úradnom vestníku Talianskej republiky č. 229 z 2. októbra 2003. Článok 1 ods. 1 písm. b) vládneho nariadenia DL 269/2003 ustanovuje špecifické daňové výhody pri účasti na vystavovaní výrobkov na veľtrhoch v zahraničí a neskôr bolo zmenené bezo zmien a doplnení na zákon č. 326 z 24. novembra 2003 („L 326/2003“) uverejnený v Úradnom vestníku Talianskej republiky č. 274 z 25. novembra 2003.

(2) V liste z 22. októbra 2003 (D/56756) Komisia vyzvala talianske orgány, aby poskytli informácie o predmetných výhodách a o ich uvedení do platnosti, s cieľom zistiť ich prípadný charakter štátnej pomoci v zmysle článku 87 zmluvy. V tom istom liste Komisia Taliansku pripomenula jeho povinnosť oznamovať Komisii, pred samotným zavedením do platnosti, všetky opatrenia, ktoré by mohli predstavovať pomoc v zmysle článku 88 ods. 3 zmluvy.

(3) V listoch z 11. novembra 2003 (A/37737) a z 26. novembra 2003 (A/38138) talianske orgány predložili požadované informácie. Dňa 19. decembra 2003 (D/58192) Komisia opäť pripomenula Taliansku povinnosť, ktoré mu vyplývajú z článku 88 ods. 3 Zmluvy o ES, a vyzvala talianske orgány, aby informovali prípadných príjemcov predmetných výhod o dôsledkoch vyplývajúcich zo zmluvy a článku 14 nariadenia Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúceho podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 93 Zmluvy o ES ⁽²⁾, z prípadného zistenia, že výhody predstavujú nelegálnu pomoc uplatňovanú bez predchádzajúceho povolenia zo strany Komisie.

(4) V liste z 18. marca 2004 (SG 2004 D/201066) Komisia informovala Taliansko o svojom rozhodnutí začať konanie ustanovené v článku 88 ods. 2 zmluvy v súvislosti s daňovými výhodami udeľovanými Talianskom v prospech spoločností zúčastňujúcich sa na výstavách v zahraničí. V liste z 1. júna 2004 (A/35042) talianske orgány predložili svoje pripomienky.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 221, 3.9.2004, s. 2.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 83, 27.3.1999, s. 1. Nariadenie zmenené a doplnené Aktom o pristúpení z roku 2003.

- (5) Rozhodnutie Komisie o začatí konania vo veci formálneho zisťovania bolo uverejnené v *Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev*, v ktorom boli zúčastnené strany vyzvané predložiť svoje pripomienky⁽³⁾. Komisia nedostala žiadnu pripomienku.

II. OPIS OPATRENIA

- (6) Článok 1 ods. 1 písm. b) vládneho nariadenia DL 269/2003 ustanovuje, že pre podniky podliehajúce dani z príjmu právnických osôb v Taliansku, ktoré vykonávajú činnosť v deň nadobudnutia platnosti nariadenia, nepodliehajú zdaňovaniu priamo vynaložené výdavky na účasť na vystavovaní výrobkov na veľtrhoch v zahraničí. Toto ustanovenie sa vzťahuje výhradne na výdavky vynaložené príjemcami v daňovom období nasledujúcom po bežnom daňovom období v čase nadobudnutia platnosti vládneho nariadenia DL 269/2003 (2. októbra 2003), a preto pre podniky, ktorých prevádzkové obdobie sa zhoduje s kalendárnym rokom, má opatrenie vplyv na výpočet ich zdaniteľného základu pre rok 2004. V zmysle ustanovení článku 1 ods. 1 písm. b) vládneho nariadenia DL 269/2003 sa výnimka z dane z príjmu právnických osôb pripočítava k bežnému odpočtu nákladov spojených s organizáciou výstavníckych veľtrhov v zahraničí, ktoré sa uvádzajú v daňovom priznaní príjemcov.

- (7) Čo sa týka všeobecných predpisov v oblasti odpočtu podnikových výdavkov, spojených s účasťou na výstavných veľtrhoch v zahraničí, na základe zásad uvedených v článku 108 ods. 2 Jednotného textu o dani z príjmov (TUIR) existuje rozdiel medzi reklamnými výdavkami, propagačnými výdavkami (vrátane výdavkov na výstavy) na jednej strane a reprezentačnými výdavkami na druhej strane. Zatiaľ čo prvé výdavky sú odpočítateľné v daňovom období, počas ktorého boli vynaložené alebo rovnakými dielmi v samotnom daňovom období a v štyroch nasledujúcich daňových obdobiach, reprezentačné náklady je možné odpočítať len do tretiny ich výšky a tieto výdavky je taktiež možné odpočítavať v rovnakých dieloch počas obdobia piatich rokov.

- (8) Čo sa týka rôznych kategórií výdavkov týkajúcich sa účasti na výstavách, ustanovenia článku 1 ods. 1 písm. b) vládneho nariadenia DL 269/2003 uvádzajú, že výhody ustanovené touto schémou sú obmedzené na účasť na výstavách výrobkov a že v sumách, pre ktoré je možné poskytnúť štátnu pomoc, nie sú zahrnuté

ostatné náklady, ktoré boli prípadne vynaložené v súvislosti s účasťou na výstavách.

- (9) Talianske orgány uviedli, že predmetné výhody platia nezávisle od druhu výdavkov, ktoré podliehajú podľa zákona vyššie uvedeným rôznym daňovým režimom. Taliansko v podstate spresnilo, že všetky výdavky spojené s účasťou na veľtrhoch sú spracovávané rovnakým spôsobom, aby sa predišlo ťažkostiam klasifikácie do rôznych kategórií výdavkov. Článok 1 ods. 1 písm. b) vládneho nariadenia DL 269/2003 však výslovne vyníma z prijateľnej čiastky sponzorské výdavky, ktoré predstavujú časť reklamných výdavkov, ktoré sú zvyčajne odpočítateľné v celkovej výške podľa uvedeného článku 108 ods. 2 TUIR.

III. DÔVODY NA ZAČATIE KONANIA

- (10) V liste z 18. marca 2004, ktorým sa začalo konanie vo veci formálneho zisťovania, Komisia uviedla, že opatrenie spĺňa ustanovené kritériá na to, aby bolo považované za štátnu pomoc v zmysle článku 87 ods. 1 Zmluvy o ES.

- (11) Komisia pri tejto príležitosti zdôraznila najmä skutočnosť, že táto schéma udeľuje selektívnu výhodu príjemcom, pretože ju môžu zjavne využívať len podniky, ktoré vykonávajú výstavnícku činnosť výrobkov určených na vývoz, čím sa vylučujú ostatné podnikateľské činnosti. Z prípadných príjemcov schémy sú vylúčené napríklad talianske podniky, ktoré predávajú svoje výrobky výhradne na talianskom trhu, podniky, ktoré poskytujú služby, podniky, ktoré predávajú výrobky nevhodné na výstavné umiestnenie na veľtrhoch, a podniky, ktoré sa zúčastňujú veľtrhov v Taliansku.

- (12) Komisia okrem toho uviedla, že schéma zvyhodňuje talianske podniky zúčastňujúce sa na uvedených výstavníckych veľtrhoch v zahraničí, posilňujúc ich pozíciu voči ich zahraničným konkurentom, vrátane tak zahraničných obchodníkov, ktorí sa nachádzajú v hospodárskej súťaži s predmetnými podnikmi na talianskom a na zahraničných trhoch, ako aj zahraničných konkurentov etablovaných v Taliansku, ktorí sa nachádzajú v hospodárskej súťaži s príjemcami na talianskom trhu.

⁽³⁾ Pozri poznámku pod čiarou 1.

(13) Komisia nakoniec uviedla, že selektívny charakter predmetných daňových výhod nemôže byť oprávnený charakterom alebo štruktúrou talianskeho daňového systému a taktiež že neposkytuje kompenzáciu za prípadné výdavky vynaložené v zahraničí z dôvodu účasti na takýchto veľtrhoch, pretože pomoc nie je podriadená zdaňovaniu žiadneho špecifického daňového alebo finančného bremena v zahraničí. Okrem toho sa nepreukázalo, že by sa uplatňovala niektorá z výnimiek uvedených v článku 87 ods. 2 a 3 Zmluvy o ES. Výhody boli spojené s výdavkami, ktoré neboli prijateľné pre pomoc v zmysle nariadení o kategorických výnimkách alebo v zmysle usmernení Spoločenstva; čo sa týka najmä nariadenia o kategorických výnimkách týkajúceho sa pomoci pre malé a stredné podniky (MSP), pomoc pre účasť na veľtrhoch je možná, len ak nepresahuje 50 % prijateľných nákladov, a pre prvú účasť MSP na stanovenom veľtrhu alebo výstave, zatiaľ čo predmetná daňová výhoda sa týka všetkých podnikov a všetkých nákladov spojených s účasťou na akomkoľvek výstavníckom veľtrhu v zahraničí.

IV. PRIPOMIENKY TALIANSKA

(14) V odpovedi na hodnotenie Komisie v liste z 18. marca 2004 o začatí konania talianske orgány predložili tri hlavné pripomienky s cieľom dokázať skutočnosť, že predmetná schéma nerozlišuje medzi potenciálnymi príjemcami v rôznych sektoroch obchodu, ale predstavuje opatrenie všeobecného rozsahu, ktoré je prístupné všetkým podnikom vykonávajúcim obchodnú činnosť.

(15) V prvom rade sa opatrenie podľa talianskych orgánov uplatňuje bez rozdielu na všetky sektory hospodárstva a je dostupné všetkým podnikom podliehajúcim daňovej povinnosti Talianskej republiky z príjmov právnických osôb za predpokladu, že vynaložia náklady spojené s účasťou na veľtrhoch v zahraničí. Talianske orgány okrem toho podčiarkujú, že predmetné daňové úľavy platia taktiež pre podniky so stabilnou organizáciou v zahraničí. Talianske orgány okrem toho poznamenávajú, že predmetná daňová úľava je úzko spojená s výdavkami vynaloženými na účasť na výstavných veľtrhoch v zahraničí a neudeluje neúmerne daňové výhody. Talianske orgány uvádzajú, že schéma nepodporuje účasť na výstavných veľtrhoch v zahraničí ako samostatnú hospodársku činnosť, ale ako investíciu prístupnú všetkým podnikom, ktoré chce talianska vláda povzbudiť v zmysle cieľa všeobecnej hospodárskej politiky. Talianske orgány nakoniec vysvetľujú, že výhoda platí

pre podniky so stabilnou organizáciou v zahraničí, za predpokladu, že výdavky na účasť na výstavných veľtrhoch vynakladá hlavné sídlo v Taliansku.

(16) V druhom rade talianske orgány tvrdia, že opatrenie neznevýhodňuje podniky, ktoré nevyvážajú, ale naopak predstavuje podnet, aby tieto podniky mali výhodnejšie podmienky na účasť na týchto druhoch veľtrhov. Ak niektorý podnik pôsobí v sektore, ktorý vyrába výrobky alebo poskytuje služby, ktoré v skutočnosti nie je možné predávať a vyvážať, tento podnik nebude v hospodárskej súťaži s podnikmi, ktoré pôsobia v sektoroch vyrábajúcich uvedené výrobky alebo poskytujúcich uvedené služby.

(17) V treťom rade talianske orgány podčiarkujú skutočnosť, že opatrenie je v platnosti len jeden rok a že výhody spojené s podnikmi zúčastňujúcimi sa výstavných veľtrhov v zahraničí preto nepredstavujú podstatné narušenie fungovania spoločného trhu.

V. HODNOTENIE OPATRENIA

1. Štátna pomoc podľa článku 87 ods. 1 Zmluvy o ES

(18) Po zohľadnení pripomienok predložených talianskymi orgánmi Komisia potvrdzuje svoju pozíciu, ktorú vyjadrila v liste z 18. marca 2004 o začatí konania vo veci formálneho zisťovania, podľa ktorej predmetná schéma predstavuje štátnu pomoc, pretože kumulatívne spĺňa kritériá uvedené v článku 87 ods. 1 Zmluvy o ES.

(19) Po prvé, opatrenie môže byť považované za štátnu pomoc, ak udeľuje príjemcom výhodu, ktorá znižuje náklady, ktoré by museli títo príjemcovia normálne znášať v rámci svojej bežnej obchodnej činnosti. Všetky podniky v Taliansku podliehajú dani z príjmu právnických osôb, ktorá sa počíta z čistého zisku vyplývajúceho z rozdielu medzi hrubými príjmami a podnikovými výdavkami, ktoré sú uvedené v ich účtovníctve. Schéma udeľuje príjemcom hospodársku výhodu zodpovedajúcu zníženiu zdaniteľného základu o čiastku rovnú výdavkom vynaloženým na účasť na výstavách v zahraničí, ktoré sa pripočítavajú k bežnému odpočtu od bežných hrubých výnosov podniku, ktorý má daňový charakter. Podnik

prijímajúci pomoc, ktorý vynakladá takéto náklady, zapíše do súvahy negatívnu opravnú položku, ktorá obsahuje zníženie dane zo zdaniteľného príjmu podniku v predmetnom daňovom roku. Výhoda sa nakoniec premietne do nižšej úhrady dane za dané obdobie, čo predstavuje pre príjemcu finančnú výhodu.

- (20) V predložených pripomienkach Taliansko pripomína, že predmetná schéma neobsahuje podstatné výhody na úrovni hospodárskej súťaže pre príjemcov, pretože jej účinky sú obmedzené na skutočne vynaložené náklady, a že platia tie isté mechanizmy, ktoré sú ustanovené pre ostatné odpočty podľa TUIR.
- (21) Komisia však tvrdí, že aj podľa talianskych orgánov má predmetný odpočet výnimočný charakter vzhľadom na bežný odpočet používaný na daňové účely, a preto je potrebné považovať ho za výhodu, ktorá znižuje zaťaženie znášané za normálnych podmienok podnikmi podliehajúcimi dani z príjmu právnických osôb v Taliansku. Komisia preto potvrdzuje svoje hodnotenie, v zmysle ktorého predmetná schéma udeľuje príjmom hospodársku a finančnú výhodu v podobe zníženia zdaniteľného základu v Taliansku.
- (22) Po druhé, výhoda musí byť udelená štátom alebo prostredníctvom štátnych zdrojov. Keďže Taliansko nepredložilo námietky, Komisia potvrdzuje hodnotenie, ktoré bolo vykonané pri začatí konania vo veci formálneho zisťovania, v zmysle ktorého výhodu je možné pripísať štátu, pretože spočíva v zrieknutí sa daňových výnosov, ktoré za normálnych okolností patria do talianskej štátnej pokladne.
- (23) Po tretie, opatrenie musí byť špecifické alebo selektívne a týmto uprednostňovať „niektoré podniky alebo niektoré výroby“. Talianske orgány v podstate tvrdia, že opatrenie je dostupné všetkým podnikom podliehajúcim daňovému režimu v Taliansku a vykonávajúcim stanovené investície podporované talianskou vládou podľa cieľov hospodárskej politiky, ktoré sleduje predmetnú schému.
- (24) Po podrobnej analýze Komisia potvrdzuje, že výnimočný režim daňových odpočtov ustanovený v Taliansku predstavuje špecifickú schému, ktorá uprednostňuje podniky vynakladajúce špecifické prijateľné výdavky spojené s účasťou na výstavných veľtrhoch v zahraničí, s výnimkou podnikov, ktoré sa na týchto veľtrhoch nezúčastňujú. Aj keď je táto schéma v zásade dostupná pre všetky podniky, ktoré sa dobrovoľne zúčastňujú na výstavných veľtrhoch v zahraničí, schéma v konečnom dôsledku uprednostňuje len podniky, ktoré podnikajú v sektore vývozu, a nie je dostupná pre ostatné hospodárske sektory. V zmysle judikatúry Súdneho dvora, výhody udelené podnikom, ktoré vykonávajú vývoznú činnosť a ktoré vynakladajú stanovené výdavky spojené s týmito činnosťami, majú selektívny charakter⁽⁴⁾.
- (25) Komisia nemôže prijať argumentácie predložené talianskymi orgánmi, podľa ktorých podniky nevykonávajúce obchodné a vývozné činnosti nie sú porovnateľné s podnikmi vykonávajúcimi obchodnú činnosť a podľa ktorých je schéma z tohto dôvodu všeobecného charakteru. Komisia tvrdí, že výhodu stanovenú vylúčením týchto špecifických výdavkov zo zdaniteľného základu, ktorej uplatnenie je obmedzené len na podniky vykonávajúce vývozné činnosti a ktorá sa pripočítava k bežnému daňovému odpočtu, nie je možné považovať za opatrenie všeobecného charakteru. Komisia okrem toho podčiarkuje, že talianske orgány nepreukázali, že opatrenie je oprávnené na základe charakteru alebo štruktúry daňového režimu. V každom prípade výhody udelené príjmom nie sú koherentné s vnútornou logikou talianskeho daňového systému a majú výnimočný a dočasný charakter.
- (26) Komisia potvrdzuje, že bude túto schému naďalej považovať za schému špecifického charakteru, pretože uprednostňuje napríklad len podniky, ktoré podnikajú v sektore vývozu, a teda „vykonávajú výstavníckú činnosť výrobcov“ na veľtrhoch v zahraničí, na rozdiel od podnikov, ktoré poskytujú služby, od obchodníkov s tovarom, ktorý nie je vhodný na výstavníckú účasť na veľtrhoch, ako aj od obchodníkov, ktorí sa zúčastňujú miestnych veľtrhov.

⁽⁴⁾ Rozsudok Súdneho dvora Európskych spoločenstiev z 10. decembra 1969 v spojených veciach Komisia Európskych spoločenstiev/Francúzska republika, 6/69 a 11/69, Zb. s. 523; rozsudok Súdneho dvora Európskych spoločenstiev zo 7. júna 1988 vo veci Helénska republika/Komisia Európskych spoločenstiev, 57/86, Zb. s. 2855; rozsudok Súdneho dvora Európskych spoločenstiev z 15. júla 2004 vo veci Španielske kráľovstvo/Komisia Európskych spoločenstiev, C-501/00, Zb. s. I-6717.

- (27) Komisia okrem toho potvrdzuje svoje vlastné počítačové pochybnosti týkajúce sa skutočnosti, že všetky podniky, podliehajúce daňovému zaťaženiu v Taliansku, majú právo na rovnakú úroveň výhod v súvislosti s výstavnými veľtrhmi, na ktorých sa zúčastňujú v zahraničí. Talianske orgány potvrdili, že výdavky, pre ktoré je možné udeliť predmetnú výhodu, zahŕňajú tiež výdavky vynaložené stabilnou organizáciou v zahraničí talianskeho podniku, ktorá má určitý stupeň nezávislosti od hlavného sídla, vymedzený v článku 162 TUIR alebo v príslušných daňových dohovorech uplatňovaných vo vzťahoch so štátom, v ktorom sa nachádza stabilná organizácia.
- (28) Taliansko napriek tomu tvrdí, že predmetná výhoda je podľa ustanovení článku 1 ods. 1 písm. b) vládneho nariadenia DL 269/2003 uplatniteľná len v prípade, že sú predmetné výdavky priamo vynaložené talianskym príjemcom. Toto ustanovenie núti zahraničné stabilné organizácie alebo pobočky talianskych podnikov pripísať vynaložené výdavky priamo talianskemu sídlu, aby mohli využiť daňový odpočet, čím sa v skutočnosti výhoda vylučuje pre stabilné organizácie v zahraničí podnikov so sídlom v Taliansku. Komisia prichádza k záveru, že aj z tohto dôvodu schéma nevyzerá byť prístupná na základe rovnosti všetkým podnikom zdaňovaným v Taliansku.
- (29) Nakoniec opatrenie musí mať vplyv na hospodársku súťaž a na obchod medzi členskými štátmi. Taliansko v podstate tvrdí, že opatrenie nemá v skutočnosti vplyv na hospodársku súťaž alebo prípadne, že jeho vplyv na hospodársku súťaž nie je podstatný z dôvodu krátkeho trvania predmetnej schémy.
- (30) Na základe účinkov opatrenia Komisia potvrdzuje hodnotenie, ktoré vydala pri začiatku konania vo veci formálneho zisťovania. Podľa konsolidovanej jurisprudencie Súdneho dvora⁽⁵⁾, aby opatrenie narušalo hospodársku súťaž stačí, ak sa príjemca pomoci nachádza v hospodárskej súťaži s ostatnými podnikmi na trhu otvorenom hospodárskej súťaži. Komisia zdôrazňuje najmä skutočnosť, že predmetné opatrenie narúša hospodársku súťaž a obchod medzi členskými štátmi, pretože ciele a účinky schémy sa špecificky týkajú zlepšovania obchodných podmienok príjemcov v oblasti vývozu svojich tovarov na zahraničné trhy, a preto zaujímajú priamo podniky, ktoré podnikajú v oblasti medzinárodného obchodu, vrátane obchodu v rámci Spoločenstva. Okrem toho pomoc v prospech vývozných činností mimo Spoločenstva môže mať vplyv na obchod v rámci Spoločenstva a narúšať hospodársku súťaž v rámci Spoločenstva⁽⁶⁾.
- (31) Komisia nemôže prijať argumentáciu týkajúcu sa obmedzených účinkov na hospodársku súťaž spôsobených touto schémou, pretože skutočnosť, že schéma zostáva v platnosti len počas jedného roka, nevyklučuje, že predmetné sumy nie sú dostatočne významné na to, aby mali podstatný vplyv na špecifické trhy. Toto platí najmä v prípade, že príjemcovia sú veľké podniky, ktoré sa zvyčajne zúčastňujú početných veľtrhov. Okrem toho, keďže pomoc nie je obmedzená absolútnymi hodnotami, výška pomoci by mohla nabráť podstatné rozmery. V každom prípade obmedzená výška pomoci by nebola dostatočná na vylúčenie možnosti narušenia hospodárskej súťaže a obchodu medzi členskými štátmi.
- (32) Okrem toho je možné rozumne predpokladať, že krátke trvanie platnosti opatrenia neumožní podnikom, ktoré sa bežne nezúčastňujú výstavných veľtrhov, využiť ustanovené výhody, najmä ak sa tieto podniky musia rozhodnúť vstúpiť na nový trh. Opatrenie sa preto zdá byť určené na podporu podnikov, ktoré sa už bežne zúčastňujú výstavných veľtrhov, vrátane podnikov, ktorých základným podnikateľským cieľom je organizovať a spravovať výstavu výrobkov na veľtrhoch a ktoré by využili neúmernym spôsobom predmetnú výhodu, pretože nie sú výslovne vylúčené z uplatňovania článku 1 ods. 1 písm. b) vládneho nariadenia DL 269/2003.

2. Legitimita schémy

- (33) Talianske orgány začali uplatňovať schému bez predchádzajúceho oznámenia Komisii, čím nerespektovali svoju povinnosť ustanovenú v článku 88 ods. 3 Zmluvy o ES. Keďže predstavuje štátnu pomoc v zmysle článku 87 ods. 1 Zmluvy o ES a keďže bolo uplatňované bez preventívneho schválenia zo strany Komisie, toto opatrenie má charakter nelegitímnej pomoci.

⁽⁵⁾ Pozri napríklad SDES, rozsudok Súdu prvého stupňa z 30. apríla 1998 vo veci Het Vleemse Gewest (Flemish Region)/Komisia Európskych spoločenstiev, T-214/95, Zb. s. II-717.

⁽⁶⁾ Rozsudok Súdneho dvora Európskych spoločenstiev z 21. marca 1990 vo veci Belgické kráľovstvo/Komisia Európskych spoločenstiev, C-142/87, Zb. s. I-959.

3. Zlučiteľnosť

- (34) Keďže predstavuje štátnu pomoc v zmysle článku 87 ods. 1 Zmluvy o ES, zlučiteľnosť predmetného opatrenia musí byť prehodnotená na základe výnimiek ustanovených v článku 87 ods. 2 a v článku 87 ods. 3 Zmluvy o ES.
- (35) Talianske orgány výslovne nenamietali proti hodnoteniu Komisie uvedenému v liste z 18. marca 2004 o začatí konania vo veci formálneho zisťovania, podľa ktorého sa v tomto prípade neuplatňuje žiadna výnimka uvedená v článku 87 ods. 2 a 3 Zmluvy o ES, v zmysle ktorých by bolo možné štátnu pomoc považovať za zlučiteľnú so spoločným trhom. Komisia preto potvrdzuje svoje vlastné hodnotenie, ktoré bolo uvedené v bodoch 25 a 32 listu z 18. marca 2004.
- (36) Výhody v tomto prípade sú udeľované pre výdavky, pre ktoré nie je možné poskytnúť pomoc v zmysle nariadení o kategorických výnimkách alebo usmernení Spoločenstva. Čo sa týka najmä účasti na výstavných veľtrhoch, nariadenie Komisie (ES) č. 69/2001 z 12. januára 2001 o uplatňovaní článkov 87 a 88 Zmluvy o ES pri pomoci *de minimis* (*) (7) (článok 5 písm. b), ustanovuje, že pomoc pre účasť na veľtrhoch je prijateľná, len ak nepresahuje 50 % prijateľných nákladov, a pre prvú účasť MSP na danom veľtrhu alebo výstave, zatiaľ čo predmetná daňová výhoda sa týka všetkých podnikov a všetkých nákladov spojených s účasťou na akejkoľvek výstave v zahraničí.
- (37) Výnimky ustanovené v článku 87 ods. 2 Zmluvy o ES týkajúce sa pomoci sociálneho charakteru udeľovanej jednotlivým spotrebiteľom, pomoci určenej zabráneniu škodám spôsobeným prírodnými kalamitami alebo inými výnimočnými udalosťami a pomoci poskytnutej stanoveným regiónom Nemeckej spolkovej republiky sa v tomto prípade neuplatňujú.
- (38) Nie je možné uplatniť ani výnimku uvedenú v článku 87 ods. 3 písm. a) Zmluvy o ES, ktorá ustanovuje povolenie

(*) V texte sa nachádza vecná chyba. Táto veta znie: „Čo sa týka najmä účasti na výstavných veľtrhoch, nariadenie Komisie (ES) č. 70/2001 z 12. januára 2001 o uplatňovaní článkov 87 a 88 Zmluvy o ES na štátnu pomoc malým a stredným podnikom...“. Nariadenie sa nachádza v Ú. v. ES L 10, 13.1.2001, s. 33, a nie na strane 1, ako je chybné uvedené v poznámke pod čiarou 7.

(7) Ú. v. ES L 10, 13.1.2001, s. 1.

pomoci určenej na hospodársky rozvoj regiónov, v ktorých je životná úroveň mimoriadne nízka alebo v ktorých je vysoká nezamestnanosť.

- (39) Rovnakým spôsobom nie je možné považovať túto schému za významný projekt európskeho verejného záujmu a tiež nie je určená na nápravu závažného narušenia hospodárstva Talianska, ako je to ustanovené v článku 87 ods. 3 písm. b) Zmluvy o ES. Táto schéma tiež nemá za cieľ podporovať kultúru a zachovanie kultúrneho dedičstva v zmysle článku 87 ods. 3 písm. d) zmluvy.
- (40) Nakoniec je potrebné schému prehodnotiť vo svetle článku 87 ods. 3 písm. c) Zmluvy o ES. Tento článok ustanovuje povolenie pomoci určenej na uľahčenie rozvoja niektorých činností alebo niektorých hospodárskych regiónov, ak nemia podmienky obchodu proti spoločnému záujmu. Daňové úľavy udelené prostredníctvom tejto schémy nie sú spojené so špecifickými investíciami, s vytváraním pracovných miest a so špecifickými projektmi. Táto pomoc predstavuje jednoducho zníženie daňového zaťaženia, ktoré by mali podniky za normálnych podmienok znášať počas svojej vývozných činností, a preto sa musí považovať za štátnu pomoc prevádzke podnikov spojenú s vývoznými činnosťami. V zmysle konštantnej praxe Komisie nie je možné považovať túto pomoc za zlučiteľnú so spoločným trhom.
- (41) Komisia okrem toho pripomína, že aj v prípade zistenia, že táto schéma uľahčuje rozvoj niektorých hospodárskych činností, ako napríklad internacionalizáciu talianskych podnikov s následným zvýšením objemu obchodu, Komisia nemôže vylúčiť, že príslušné účinky na obchod v rámci Spoločenstva by neboli negatívneho charakteru voči spoločnému záujmu.

VI. ZÁVER

- (42) Komisia prichádza k záveru, že daňové úľavy udeľované prostredníctvom predmetného opatrenia predstavujú štátnu pomoc na prevádzku podnikov, na ktoré sa nevzťahuje žiadna výnimka a ktoré sú preto nezlučiteľné so spoločným trhom. Komisia okrem toho uvádza, že Taliansko začalo nelegitímne uplatňovať predmetné opatrenie.

(43) V prípade zistenia, že nelegitímne poskytnutá štátna pomoc je nezlučiteľná so spoločným trhom, prirodzeným dôsledkom je vrátenie pomoci zo strany príjemcov. Prostredníctvom vrátenia pomoci sa obnoví v čo najlepšej miere situácia hospodárskej súťaže, ktorá existovala pred poskytnutím pomoci.

poskytnutej pomoci sa v jednotlivých prípadoch považujú za zlučiteľné, najmä v zmysle článku 5 písm. b) nariadenia o kategorických výnimkách týkajúceho sa pomoci pre MSP,

PRIJALA TOTO ROZHODNUTIE:

(44) Aj keď toto konanie bolo uzatvorené pred koncom daňového obdobia, v ktorom schéma vytvára svoje účinky, teda pred tým, ako daň splatná väčšinou príjemcov nadobudne definitívny charakter, Komisia nemôže vylúčiť, že podniky už pomoc nevyužili v podobe napríklad nižších daňových preddavkov v súvislosti s bežným daňovým obdobím. Komisia pripomína, že na základe začatia vyšetrovania vo veci formálneho zisťovania talianske orgány verejne upozornili potenciálnych príjemcov schémy o možných dôsledkoch v prípade zistenia Komisie, že predmetné opatrenie predstavuje nezlučiteľnú pomoc. Komisia napriek tomu považuje za potrebné, na účely vrátenia pomoci, ktorá už bola prípadne daná k dispozícii príjemcom, aby Taliansko prikázalo potenciálnym príjemcom schémy vrátiť, do dvoch mesiacov odo dňa vydania tohto rozhodnutia, pomoc vrátane úrokov vypočítaných v zmysle nariadenia Komisie (ES) č. 794/2004 z 21. apríla 2004, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (ES) č. 659/1999 ustanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 93 Zmluvy o ES⁽⁸⁾. V prípade, že pomoc už bola poskytnutá prostredníctvom zníženia úhrady dane splatnej pre bežné daňové obdobie, Taliansko musí vymáhať celú časť pomoci v rámci poslednej splátky za rok 2004. V každom prípade celkové vrátenie sa musí ukončiť najneskôr na konci prvého daňového obdobia nasledujúceho po dni oznámenia tohto rozhodnutia.

Článok 1

Schéma štátnej pomoci poskytovaná v podobe daňových výhod v prospech podnikov zúčastňujúcich sa na výstavách v zahraničí, ustanovená v článku 1 ods. 1 písm. b) vládneho nariadenia DL 269/2003, ktoré Taliansko uviedlo nelegitímne do platnosti v rozpore s článkom 88 ods. 3 Zmluvy o ES, je nezlučiteľná so spoločným trhom.

Taliansko zruší schému štátnej pomoci uvedenú v prvom odseku.

Článok 2

1. Taliansko prijme všetky opatrenia potrebné na vrátenie pomoci od príjemcov uvedenej v článku 1, ktorá im bola nelegitímne poskytnutá.

Vrátenie pomoci sa vykoná bez meškania, podľa konaní ustanovených v štátnom práve.

(45) Taliansko musí poskytnúť Komisii prostredníctvom dotazníka uvedeného v prílohe k tomuto rozhodnutiu zoznam príslušných príjemcov a jasne špecifikovať plánované a už prijaté opatrenia na okamžité a účinné vrátenie nelegitímnej štátnej pomoci. Do dvoch mesiacov odo dňa vydania tohto rozhodnutia je Taliansko povinné predložiť Komisii všetky dokumenty dokazujúce skutočné začatie konania, ktorého cieľom je vrátenie nelegitímnej pomoci zo strany príjemcov (obežníky, nariadenia o vrátení atď.).

2. Ak už bola pomoc poskytnutá prostredníctvom zníženia daňových preddavkov splatných pre bežné daňové obdobie, Taliansko bude vymáhať celkovú splatnú daň pomocou daňového zostatku pre rok 2004.

Vo všetkých ostatných prípadoch Taliansko vymôže splatnú daň najneskôr na konci prvého daňového obdobia nasledujúceho pod dátumom oznámenia tohto rozhodnutia.

(46) Toto rozhodnutie sa týka schémy ako takej a musí byť vykonané okamžite, aj v súvislosti s vrátením pomoci poskytnutej v rámci tejto schémy. Toto rozhodnutie sa však nedotýka možností, v ktorých všetky alebo časť

3. Pomoc určená na vrátenie vytvára úroky, ktoré bežia odo dňa poskytnutia pomoci k dispozícii príjemcom do skutočného vrátenia pomoci a počítajú sa v súlade s článkami 9, 10 a 11 nariadenia (ES) č. 794/2004.

⁽⁸⁾ Ú. v. EÚ L 140, 30.4.2004, s. 1.

Článok 3

V lehote do dvoch mesiacov odo dňa oznámenia tohto rozhodnutia Taliansko oznámi Komisii, prostredníctvom dotazníka uvedeného v prílohe, opatrenia, ktoré prijalo na splnenie tohto rozhodnutia.

V tej istej lehote uvedenej v prvom odseku Taliansko:

- a) prikáže všetkým príjemcom pomoci uvedenej v článku 1 vrátiť nelegitímnu pomoc, vrátane úrokov;

- b) predloží všetky dokumenty potvrdzujúce skutočné začatie konania vrátenia voči príjemcom nelegitímnej pomoci.

Článok 4

Toto rozhodnutie je určené Talianskej republike.

V Bruseli 14. decembra 2004

Za Komisiu
Neelie KROES
členka Komisie

